

[slim:me:rick]

[ver:schijnt: 7x per jaar - losse: nummers: / 3]

• uitgave • Stichting • SLIM •

4

[juli]

1 9 9 2

ADVERTEERDERS INDEX

- Sommer ..... blz 10
- ABN Gorinchem blz 10
- House of Sound blz 26
- De Kapper ..... blz 10
- RCS ..... blz 26
- OKZ ..... blz 25

Info over advertentie:
Annemiek van Straten
tel : 01833 - 3316

Backline blz **4**

Muzikanten over
Managers blz **8**

Coulissen blz **12**

Zalen over Managers blz **15**

Muzikanten over
Managers blz **20**

Managers over
Managers blz **22**

Slimpies blz **26**

De Slimmerick verschijnt 7 x per jaar. Donateurs ontvangen het blad gratis. Losse nummers kun je bestellen door per exemplaar f 3,00 over te maken op giro 342983 tnv SLIM Nieuwendijk. Donateur kun je worden door f 10,00 over te maken op bovenstaand gironummer onder vermelding Donateur. Momenteel zijn er 344 donateurs. De oplage van deze Slimmerick is 450 stuks. Redactie: Bert Strik, Hylke Tromp, Bertan v.d. Veer, Piet v. Vught. Bijdragen van Aart Roza, Marc G., Henri v. Faassen, Hans Jongenotter, Jacob v.d. Kind, Mike Doulis, Peter Groené.

Opmaak en Lay-out Ronald v.d. Ende, Strip Richard v. Rijswijk, Druk OKZ, Tilburg. Info Rijkswal 26-Woudrichem.

Commerciële
Boekers
blz

Muzikanten over
Managers
blz

Muzikanten over
Managers
blz

Anarcrust over
Management
blz

Kollum blz

Oog blz

Strip blz

6**V**an de
redactie.

Hij ligt weer voor je. En bijna net zo moeiteloos als de voorgaande edities. De manager en alles wat eromheen zit is ditmaal ons thema. We ontvingen veel reacties op ons verzoek aan muzikanten om hun ervaringen mee te delen (8 van de 16, netjes). In gesprekken kwamen we erachter, dat wat iedereen manager noemt, eigenlijk uitéénvalt in drie gedeelten: organisatoren, die complete feesten inclusief eten en drank organiseren, regelaars voor de bands, die ervoor zorgen dat alles voor de muzikanten in orde is en boekers, die de optredens regelen. In zijn algemeenheid zien we bij de amateurmuziek managers als een samenvoeging van de twee laatstgenoemden. Ook ditmaal stuitten we als redactie op een stoot informatie, waarvoor weer veel meer tijd nodig is, dan we hadden. We probeerden het begrip manager zo goed mogelijk uit te diepen en menen daarin geslaagd te zijn, zonder de overtuiging te hebben volledig te zijn. Omdat er in Sleeuwijk weer lekker veel popmuziek gemaakt wordt, heeft het september-nummer Sleeuwijk als thema. Bijdragen graag voor 20 augustus naar de het Redactieadres, dan wel in de kopybus aan de Tol.

De redactie.

Aan Slimmerick 92/4 werkten meer: Dolf Roos, Jouke Knijft, Dirk Ruiter, Maarten Ran, Hylke Tromp, Bert Strik, Bertan van der Veer, Peter Westveen, Arie van Wijk, Gerd Broekhuizen, Henri van Faassen, Dik Boogerd, Aad Nieuwstraten, Piet van Vugt, Wilfred Versteeg, Johnny Groenen.

Kat in zak.

Als je als zaalhouder in het begin van het jaar voor de zomermaanden beslag hebt weten te leggen op Normaal, heb je een kat in de zak gekocht. Na het onverwachte ongeluk van zanger/gitarist Ferdie

Jolink heeft het management gemeend om als tijdelijk vervanger de dikke vijftiger Willem Duyn aan te trekken. Voor de gitaarklanken wist men beslag te leggen op een jong Achterhoeks gitaristje. Dat laatste is het ergste niet. Erger is dat die Duyn de microfoon vasthoudt: hij weigert in het achterhoeks te zingen en heeft ook al aangekondigd om een aantal van zijn eigen goedkope meezingers aan het repertoire toe te voegen. We moeten toch wat verdienen, moet de manager ten einde raad gedacht hebben en hij zette Willem Duyn in. Alleen kritisch publiek zal het opvallen; anderen gooien toch wel met bier.

Festivals in Brabant.

We ontvingen de mededeling, dat er minstens twee festivals in Brabant op de rol staan. Het eerste is op zondag 19 juli in het park Vrouwehof te Roosendaal. In ieder geval treden op: Betty Ford Clinic, Second Heaven en Nancy Works on Payday. Gratis toegang. Het tweede vindt plaats op zaterdag 22 en zondag 23 augustus in Lierop, als Nirwana's Tuinfeest 1992. Zaterdag treden op Powerplay, Gotcha, La Lupa en Les Satellites (Fr.), zondag zijn dat Prodigital Sons en The Scabs (B). Entree onbekend.

Polder.

Het zat er al een poosje in; na tig jaren nijverig en nieuwsgierig de harde kern van Xinux's blad Puldur te hebben gevormd zijn List en Bokstel (van Vugt en Strik) er mee gestopt. Het laatste krantje van hun hand is nu reeds een kollektorseitem. Vervanging zal zwaar vallen, een dergel' geroetineerd en getalenteerd schrijverstandem te vinden lijkt uitgesloten. Namens vele bedankt heren voor de vele genoegzame uurtjes dat ik Poldur heb mogen lezen.

Gezocht.

Vanaf 29 augustus zal het vestingstadje Woudrichem weer in het teken van de visserijdagen staan. De organisatie heeft het voor elkaar gekregen dat er op de visserijdagen vrij gecombineerd mag worden op straat. Men zoekt contact met straat-muzikanten; telefoon Jaap Hartman 01833 - 2935

O mgebouwd.

De gorcumse formatie Heat and Stress onderging een complete verbouwing. Na meer stress dan heat ontstond een nagenoeg geheel nieuwe band met als leden: Joost Temme (gitaar), Henri van Faassen (bas), Dini den Dunnen (sax/ zang) en Michel (drums). Men gaat er na de vakantie met veel zin tegenaan. Kontaktpersoon: Joost Temme (01830-35479). Door de opbloei van Heat & Stress ging het met (het eveneens gorcumse) Midtown Midget minder goed. Die band werd opgeheven. In uitzonderlijke gevallen wil men nog wel eens een keer bijeen komen. Bel dan Henri (01830-28687)

N ieuwbands.

Zoals iedereen weet heeft Baroque opgehouden te bestaan. Opmerkelijk is daarbij de geboorte van twee nieuwe bands: Shebang en Boys in Heat. Beiden willen er vol energie tegenaan. Shebang is Gert Pieterse, Chris van Hoogdalem, Bert Verschoor en Ed en René Sterk. Boys in Heat is een trio, dat bestaat uit Erik van Wijk, Dion Albers en Ron Schmidt. Manager Piet Vogel kan beginnen met de leden van de bands op de hoogte te brengen van het bestaan van SLIM, want met uitzondering van de broers Sterk moet SLIMMERICK voor allen een onbekend fenomeen zijn.

O verdwars Quit?

Het laatste Overdwars-festival (30.5 jl) bracht voor de liefhebber weer puike muziek. Het was inmiddels het derde festival, waarmee we de aandacht wilde vestigen op muziek uit het alternatieve circuit en waarmee zo goed en zo kwaad als dat ging, aan wilden geven hoe er in dat circuit georganiseerd wordt en wat er leeft binnen die muzikanten. Na drie festivals hopen we dat een beetje naar buiten te hebben gebracht. Gezien de bezoekersaantallen (alleen the Ex scoorde boven de 100) ziet het er naar uit, dat er 1993 geen Overdwars zal zijn. Voor SLIM is het eigenlijk een marginale activiteit, die zeker niet essentieel is voor ons collectief. Dit in tegenstelling tot het Herfstfestival. We nemen de komende negen maanden de tijd om na te denken of Overdwars 4 er komt. Reacties zijn welkom.

G lim?

De laatste Slimmerick (mei nummer) werd als eerste rick op glimmend (coated) papier gedrukt. Nee nu niet gelijk denken dat we binnen no time één van die trendie glossies gaan worden. Zoals je gemerkt zult hebben komt de kwaliteit van de opmaak wél een poepje beter uit (lékker zwart enzo). Het streven blijft om ook met kleur te gaan werken. Zodra die mogelijkheid in zicht komt zullen we dit vooraf kenbaar maken. OK?

Piet van Vugt

C OMMERCIËLE BOEKERS BELICHT.

Het antwoordapparaat is eigenlijk één van de vervelendste uitvindingen van de laatste twintig jaar. Je draait een nummer van iemand in de verwachting, dat je hem (m/v) aan de lijn krijgt, maar dan tref je een bandje, dat vrolijk meedeelt, dat de persoon is kwestie er niet is. Je kunt dan na een piepje je boodschap achterlaten, waarna "je zeker teruggebeld wordt".

Fraai is dat, maar je kunt mooi niet zeggen over wat te wilt praten. Aan de andere kant, zul je opmerken is het antwoordapparaat een zegen: als iemand niet thuis of onbereikbaar is, kun je dat ook horen en hem (m/v) vragen om terug te bellen. Bij het benaderen van een aantal boekingsburo's (in de avonduren) kwam ik het antwoordapparaat veelvuldig tegen. Zo veel, dat ik met eraan ging ergeren en ging denken "wat heb ik nou aan zo'n boekingsburo", want eigenlijk hoort er dag en nacht iemand te zitten. "Gelukkig was ik niet overal bot en kon ik er redelijk achter komen hoe zo'n boekingsburo werkt. Drie kreeg ik er uiteindelijk aan de lijn en ze vertelden me meestal vlot wat ik wilde weten. Het is een misverstand, dat je je zomaar bij een buro aan

MPRESSIE.

Hoe je het ook wendt of keert, een band die goed moet functioneren en gedisciplineerd is heeft ten allen tijde een goed management nodig. Dit management kun je onder eigen beheer houden of je besteedt het uit. Het onder eigen beheer houden prevaleert ik, omdat je dan de meeste controle erop hebt. Een nadeel hiervan is dat je als bandlid hier te weinig tijd voor hebt. Je moet dan gaan zoeken of iemand dit voor je wilt doen, bijvoorbeeld een familielid, vriend of kennis. Een buurman. Uitbesteden is een tweede mogelijkheid. Dit wordt meestal in handen gegeven van een manager of boekingsburo. Als je het overlaat aan een manager moet je er zeker van zijn dat deze persoon te vertrouwen is. tevens moet hij zakelijk ingesteld zijn en aan je voorwaarden voldoen. Let wel, dat er zo'n 20 à 25% van je gage afgaat. Nogmaals: een band die wil scoren kan beslist niet zonder management. **Arie van Wijk** (tot voor kort bassist van Steamin Blues Express)

ALBION SEEKS
MANAGER.

Als beginnende band kun je alles zelf. Dat dachten wij. We regelden alles zelf. De laatste tijd balen we echter steeds meer van bellen en regelen. Een begeleider in deze semi-administratieve/representatieve sht zou niet verkeerd zijn. Zodat je echt 100% met je muziek bezig bent (nummers schrijven, repeteren). ALBION zoekt dus een manager/begeleider (hiefst voor de zomervakantie nog; de herfst moet namelijk exploderend beginnen). Onze eisen zijn simpel: veel optredens kunnen regelen, veel optredens kunnen regelen, veel optredens kunnen regelen. It's a long way to the top (if you wanna rock 777/666 n roll). Reacties naar: oefennuimte ALBION, Kerkeinde 65, Werkendam, 01835-2896 (maan-woens- en vrijdagavond tussen 19.00 en 22.00 uur). **Joeko Knijft** (zanger/gitarist van Albion).

SUGGESTIES.

Enthousiast ben ik niet over de goed bedoelde, maar vaak in het water vallende activiteiten van vrienden (als manager, red.) Het kost te veel tijd en levert vaak weinig op. Een kritische noot plaats ik ook bij sommige popkollektieven in ons Brabant, die zich aanbieden als management en het vervolgens spontaan laten afweten. Een bittere pil voor de betrokkene band(s). De basis voor het vinden van een geschikt management ligt in de eerste plaats bij de band(s) zelf. Zorg dat je beschikt over duidelijk en goed verzorgd promotiemateriaal (doe alles wat je doet goed of doe het niet). Stuur je materiaal op naar diverse adressen en wacht af. Reageer niet te snel op binnenkomende reacties; als een management je ziet zitten, blijven ze je benaderen. Overigens zal de informatie die ze toezenden zeer eenzijdig zijn en in het belang van het management zijn opgesteld. Trek je hier niet te veel van aan en vraag om een gesprek. Tot die tijd de boekingen in eigen hand houden, daar je als band weet wat je wilt. **Wilfred Versteeg** (zanger van Be As One)

MOTIVEREN EN STIMULEREN.

Met management in het algemeen heb ik weinig ervaring, daar ik boekingen e.d. meestal zelf regel. Bij Polder Kolder zitten we momenteel in het stadium dat we een manager echt beginnen te ontberen. Echt management is natuurlijk andere koek, dan af en toe een telefoontje plegen. Een manager moet m.i. een bandje motiveren, stimuleren en de zakelijke sores uit handen nemen. Verder moet hij/zij via bijvoorbeeld boekingsburo's of programmeurs proberen het bandje veel te laten spelen. Als bandje moet je opletten met de mandaat-toekenning van de manager. Het is verder algemeen bekend, dat je jezelf als bandje moet beschermen tegen managers die je proberen "uit te beren". Meer ervaring heb ik met mensen die nieuw talent zoeken. Platenmaatschappijen hebben vaak z.g. songshooters in dienst. Deze lui proberen demo's van bandjes te krijgen met mooie beloftes, maar zijn eigenlijk alleen op nieuwe ideeën of "pikmateriaal" uit. Je kunt gerust met hen in zee gaan, maar stuur allen materiaal dat via de notaris, belastingdienst of BUMA/Stemra is vastgelegd. **Gerd Broekhuizen** (gitarist/zanger Polder Kolder).

BEKEND MET ELK INSTRUMENT

UNIEK IN MUZIEK

 Sommer
MUZIEKCENTRUM

Sinds 1919

Arkelstraat 41
4201 KB Gorinchem
Telefoon: 01830-31707
Telefax: 01830-31575

De Kapper

&

boetiek

De Blauwe

Vlinder

Kwaliteit in

andacht
handeling
creativiteit
A B C

Heerlijkheid straat 5 - Giessen - 01832-1409

ABN·AMRO *De bank*

Debankvoorbetalen · Debankvoorsparen · Debankvoorlenen · Debankvoorbeleggen

MANAGERS!

Voor de mensen die de oppervlakte willen bereiken een sleutelwoord, in het oor van de alternatieven een Hermes in wording, voor de luie een oplossing, voor de alleswetende een vastloper en voor observators een bron van inspiratie. Toen me gevraagd werd iets over managers te schrijven moest ik aan papa Mozart denken, die ook als bemiddelaar optrad en zijn begaafde kinderen als voer serveerde. Hij bemiddelde, stimuleerde en inspireerde zijn kinderen naar een hoger plan. Hij maakte bewust wat onbewust was. Toen Amadeüs alleen met z'n moeder naar Parijs ging omdat papa verhinderd was door een vaste betrekking, werd het z'n moeder zelfs noodlottig. Mede door een zeer slechte organisatie. Er bestaan nu eenmaal wegen om dingen te bereiken. Een talent als Amadeüs snapte daar niets van. Nu is dit een groot verhaal, maar als je wat wilt met je bandje, dan zul je toch wegen moeten bewandelen. Je kunt heel veel zelf, maar doorgaans zal de drummer beter drummen dan de zanger,

wat ik bedoel is, dat iedereen in een band zijn functie heeft. Zo ook de manager. Ik kan legio verhalen vertellen over goede en slechte managers. Maar een goede manager is niet slecht en een slechte manager is niet goed. Ze hebben nu eenmaal in de moderne tijd een functie die niet te onderschatten is. Daarom moet een manager net als een bandlid een emotionele band met het product of de leden hebben. Net als papa Mozart, die uit diepere overtuiging handelde. Deze band is een basis, want de manager krijgt met de grootste tegenstrijdigheid te maken die er is: het demon geld. Krijgt hij teveel vitamine M(money), dan zal dit zonder diepere verbintenis met de band, een zuigende kracht op hem uit blijven oefenen. Als de manager in balans is met de groep zal dit een spiraal naar boven vormen. En wij zoeken dit soort mensen!

Johnny Groenen

(drummer van Yo'Mama/
bassist van Solid Basis)

coulissen

VanuitdeCoulissen

doorHylkeTromp

ANARCRUST

INFORMATIE KONTRAKT

Kontraktant 1: B. v. Heerenhoff vertegenwoordiger/
ster van Anarcrust

Kontraktant 2: Hylke Tromp

Het doel van dit kontrakt is voor beide kanten geluk. Op deze manier voorkomen we misverstanden en het is minder makkelijk om afspraken te vergeten. Dit kontrakt is niet rechtsgeldig

Het concert zal plaatsvinden op. 30-05-92
(datum) in. XYNIX (zaal) te. NIEUWENDIJK
.....(plaats)

De volgende afspraken werden gemaakt :

- Geluidsinstallatie: EIGENBANKLINE, P.A. MANUEZIG
- Eten en drinken: 7. MENSEN (VEGETARISCH)
- Geld: 740,-
- Slaapplaats: MANUEZIG, MANDERGERIE
- Entree prijs: + 7,50
- Tijd soundcheck: 18.00 uur
- Aanvang concert: 21.30 uur

De organisator/trice zend één getekend exemplaar van dit kontrakt terug samen met informatie over de avond, zoals :

- * volledig adres en telefoonnr. van de zaal
- * een kaart met routebeschrijving
- * andere bands die avond
- * en meer, namelijk : .....

.....(zelf in te vullen)

Kontraktant 1

Kontraktant 2

P.O. box 56523
3007 EA rotterdam

Deze Slimmerick gaat over management. Tja. Het was in de dagen rond Pinkpop dat ik Mart Smeets in de weer zag als poppresentator. Hij vroeg aan Harvey: "Miss Harvey, bent U de vrouwelijke touch van dit festival?" Gatverdegatver...!

Kijk, als je ergens in je dromen op het podium van Pinkpop staat en wordt geïnterviewd door de foute hogepriester Mart Smeets, dan moet je natuurlijk snel het management van je groep uitbesteden aan mensen die ingang in die wereld hebben. Maak een verrekt goed contract, eis een duidelijk ontwerp voor je tekent, laat het eerst lezen aan groepen met ervaring, denk er lang over na. Er zijn genoeg verhalen van groepen die genaaid werden, om goed op je tellen te passen. Ik ken een groep die van z'n manager niet eens de

eigen moedertapes kan terugkrijgen, en ook weten ze niet hoeveel hij afhoudt van hun gages. En: een manager is niet noodzakelijk

geïnteresseerd in je muziek. Het kan zonder.

In diezelfde dagen zag ik een optreden van de Estse groep NEZDHALI in Dordrecht. Geen Mart Smeets, geen interview, geen groot geld, geen massa's. Maar spelen dat ze deden! Een klasseband.

Management? Niks management, gewoon in eigen beheer. Contacten via vrienden, ook bij internationaal toeren. Iedereen doet het voor je muziek.

Wat is ervoor nodig. Bereikbaarheid: een telefoonnummer, een adres of een postbus. Recensies: verzamel je recensies en plak ze samen tot een A4-tje dat je kunt opsturen. De meeste zelfgemaakte bio's zijn slecht en de recensies kunnen dat aanvullen of vervangen. Dan ziet de ontvanger hoe anderen over je muziek denken.

Bio: beperk je bio tot wat feitelijke informatie.

Hoelang bestaat de groep, wie zitten er in en wat spelen ze, wat is hun voorgeschiedenis in andere groepen, door wie zijn jullie geïnspireerd, waar hebben jullie al opgetreden, zijn er tapes en singles of zo.

Gage: laten ze voor je betalen wat ze redelijkerwijs kunnen betalen. Als dat te weinig is voor je onkosten, bijvoorbeeld omdat het in Groningen is, ga dan niet; even goeie vrienden.

Vraag wat de bezoekers moeten betalen, speel niet voor 100 gulden als de bezoekers een tientje moeten betalen, want dan vult er iemand z'n zakken met jouw muziek.

Contract bij optreden: als je de mensen kent, is het nauwelijks nodig. Voor OVERDWARNS hebben we nooit een formeel contract gesloten. Wel had ANARCRUST een "niet rechtsgeldig" contract, waarin de afspraak wat wordt gedetailleerd; het staat ergens in deze

Slimmerick. Hopelijk is het de redactie gelukt om een 'echt' contract te

pakken te krijgen; dat is andere koek, meteen alles in overheidstermen.

Contacten: zorg voor een adresboekje met andere groepen en met zalen ed. Er bestaat in het niet-commerciële circuit een simpel adressengidsje waarin er een paar honderd staan; dat heet de ANARGIDS en ligt bijvoorbeeld in Dordrecht in het winkeltje ZWARTBOEK

(Grotekerksbuurt 1); het bevat groepen, zalen, labels, distributeurs, postorders, blaadjes, radiostations, organisatoren en zo.

Opnames: laat een optreden opnemen. Neem een cassettedeck mee, een tulpsnoertje en een C100, en vraag de PA-bediener om dat aan te sluiten aan de PA. Als je de studio ingaat, doe het de eerste keer dan simpel, met vier sporen of zo; studiowerk is voor een groep ook wennen en de tweede keer weet je veel meer. Als je je cassette uitbrengt, let dan op simpele zaken als het vullen van kant B.

Ooit bevatte de Slimmerick een lijst met allemaal zulke tips.

Blaadjes: ga eens in datzelfde

ZWARTBOEK kijken naar de blaadjes die er zijn. Het verst gaan bladen als OPSCENE en INDEX, maar er zijn er ook vele met een heel eenvoudige opzet. Je kunt je cassette opsturen en om een bespreking vragen; die kan dan weer in je bio.

En als je wil weten wat er met je kan gebeuren als je fris, naief, vol goeie zin met je muziek de wereld instapt, dan kun je dat lezen in de bijdrage van Dik Boogerd die in deze editie staat.

Mart Smeets? Bah!!

Dubbel en dwars

Producten verkopen

manager

Zelf ben ik absoluut geen tegenstander van een manager. Het grootste probleem mijns inziens om het zelf te doen is tijd (hetwelk meestal, althans bij mij, ontbreekt). Er gaat namelijk nogal wat tijd inzitten om adresjes af te bellen, bandjes op te sturen, weer bellen (misschien beter: zelf langsgaan), etc. Dus een goede, actieve manager zal zijn geld dubbel en dwars waarmaken. Dit behoeft geen professional te zijn, maar iemand die zichzelf, c.q. zijn band kan verkopen.

Wij hebben liever tien optredens per jaar van bijvoorbeeld f 600,- (manager f 100,- = f 500,-), dan drie optredens waarbij "al" het geld voor ons is. Tenslotte is optreden toch hetgeen waarvoor je al de moeite doet.

Aad nieuwstraaten.
toetsenist Miles From Home

De manager: een manus van alles, een regelneef of nicht en bovenal zakenman of vrouw die alle wensen van zijn of haar klanten in ogenschouw moet nemen. Een manager in popmuziek is waarschijnlijk één van de weinige zakenlieden die het produkt (lees: de band) dat hij of zij aan te bieden heeft (aan bijv. de zalen), ook als klant moet benaderen. Veel bands hebben verlangens en eisen ten aanzien van hun promotie. Ze willen optredens, kontrakten etc. doch zien over het hoofd dat zij het produkt zijn, datgene wat de manager moet verkopen. Zo'n produkt moet "af" zijn wil er iets mee gedaan kunnen worden. Heel belangrijk is dat een manager dat inziet en dat er dus ook goede afspraken met de band zijn over datgene wat hij of zij zelf bijdraagt. Denk aan promotiemateriaal, zoals foto's, posters, bandjes en telefoontjes. Hier wordt ook duidelijk of, en zo ja in welke mate, een manager investeert in een band. Eerste vereiste van een manager in de vorm van

verkoper is dat hij of zij het produkt kent en dus weet wat de band kan en wil brengen op een podium en bijvoorbeeld op cassette of cd. Verder moet hij of zij steeds actief zijn met het verkopen van die band. Dan is er nog niets gezegd over het werk dat bij grotere bedrijven (lees: boekingsburo's en organisatoren) door de zogenaamde roadmanagers gedaan wordt. Denk aan het mobiliseren van een complete band inclusief apparatuur en roadies, de verantwoordelijkheid dragen voor het stipt nakomen van een kontrakt, apparatuur regelen als dat er door omstandigheden niet is, het uit zijn bed slepen van de drummer als ie de avond ervoor.....! Duidelijk mag zijn dat een goede manager een man of vrouw uit duizenden is en daar ikzelf nog nooit met zo'n persoon heb mogen werken nodig ik geschikte kandidaten uit zich aan te melden. **Dolf Roos** (drummer Sticks & Fingers)

De manager en de programmeur

Wie deel uitmaakt van een bandjescommissie, met name wanneer hij of zij tot de smaakmakende programmeurs van het desbetreffende podium gerekend wordt, wordt zijtelijke malen per week geconfronteerd met het verschijnsel manager. * Manager. De term klinkt zeer professioneel. In de praktijk blijkt het met dat professionele echter wel mee te vallen. Ik heb het dan over de vertegenwoordigers van die duizenden, o zo talentvolle doch even zo onbekende bandjes, die vanuit garage of oefenhok de weg naar het clubcircuit trachten te vinden. Degene die zich in dit soort gevallen opwerpt als manager blijkt in de regel het bandlid te zijn dat zijn telefoonangst net iets beter in de hand kan houden dan de rest van de groep. Of het betreft een kennis, annex fan die in de wondere wereld die popscene heet wil stappen, echter geen noot kan spelen en zich dan maar op belangenbehartiging stort. Voor programmeurs vormt dit soort managers een vrij zacht eitje. Amateuristisch als zij zijn,

zijn ze door een beetje gevatte programmeur, die zijn publiek wenst te ontzien, vrij eenvoudig af te poeieren. Omgekeerd zijn deze managers met een natte vinger te lijmen. Tuk op optredens, zijn zij gaarne bereid hun band voor een scheet en drie knickers aan een zaal te slijten. Een prettige bijkomstigheid voor programmeurs, die over een beperkt budget beschikken en nog enige gaten in het seizoen op te vullen hebben. In dit verband dient nog melding te worden gemaakt van de categorie "manager-met-een-plank-voor-de-kop". Als stervelingen die "Het Licht" hebben gezien vallen zij de programmeur op de meest onmogelijke tijdstippen lastig en vergasten hem op ellenlange telefonische monologen waarin zij, niet gehinderd door enig relativiseringsvermogen hun o zo talentvolle doch tot nu toe volslagen onbekend gebleven groep de hemel in te prijzen. Deze zeloten laten zich moeilijker afschepen. Ze hebben een huid als een olifant en het aanhechtingsvermogen

van een kleefmijn. Met als -voor het publiektrieste gevolg dat zij soms nog succes hebben ook.* De echte manager komt in beeld wanneer de bandjescommissie aan de weg timmerende bands wenst te contracteren. Men krijgt dan te maken met een type zaakwaarnemer die alles van onderhandelen en de wet van vraag en aanbod afweet, al was het maar omdat hij er zijn dagelijks brood mee moet verdienen. Met dit soort haaien is het taai onderhandelen en zijn de marges waarbinnen de vraagprijs naar beneden kan worden gepraat betrekkelijk smal. Vrij logisch dunkt mij. Buitenstaanders, met name penningmeesters, blijken deze logica maar moeilijk te kunnen aanvaarden. Keer op keer, wanneer zij geconfronteerd worden met de inderdaad vaak stevige prijskaartjes, verwijten zij de programmeurs dat zij zich hebben laten inpakken, en stellen zij boud dat door brutaler onderhandelen de prijzen aanzienlijk lager zouden zijn uitgevallen. Daarbij

wordt dan steevast verwezen naar legendarische wapenfeiten uit het verleden, zoals die keer dat men Herman Brood voor 200 gulden en een doos bonbons naar Nieuwendijk wist te halen (dat was in de begintijd van Brood, f.800,— overigens, red.) Leuk om later bij de open haard aan de kleinkinderen op te dissen. Met de werkelijkheid hebben deze mythen natuurlijk niets te maken. * Managers. Voor de programmeur voor het merendeel te vergelijken met het reclamedrukwerk dat onze brievenbussen binnenstroomt: ongevraagde aanbiedingen waar je niets mee wilt. Voor het andere deel betekenen managers een vervelend prijsopdrijvend element. Om deze categorie goed het hoofd te kunnen bieden dient de programmeur over de nodige bothed en brutaalheid te beschikken. De ideale programmeur paart inzicht in de popscene en kennis van zijn publiek dan ook met de onderhandelingsvaardigheid van een tweedehands autohandelaar. Dit soort exemplaren zijn echter uiterst zeldzaam. Er schijnt er één in het Volkenkundig museum op sterk water te staan. **Dirk Rulter** (programmeur Xnix in ruste).

M

anagement in eigen beheer

door Bert Strik

Een manager hoort voor veel mensen onverbreeklijk verbonden aan een band of artiest. Een manager doet de onderhandelingen met zalen en regelt de optredens. De band of artiest doet op het podium de rest. Of deze voorstelling simplistisch is? Het zou best kunnen, maar ik denk dat het er in grote lijnen toch op neer komt. In mijn directe omgeving ken ik een aantal groepen die een manager hebben. Ik ken echter nog veel meer groepen die helemaal geen manager hebben en die bijna, of helemaal niet aan een optreden toekomen. Sinds kort ken ik ook een band die het hebben van geen manager en toch optreden combineert. Al een keer of zeventig stond die band op het podium.

Anacrust is de naam.

De eerste keer dat mijn pad en dat van Anacrust elkaar kruisten was op zaterdag 30 mei jongstleden. In de avonduren trof ik Anacrust-zanger Bart in het kantoor, of in ieder geval een ruimte die ervoor doorgaat, van Xinux. Aan de ontmoeting met Bart ging het één en ander vooraf. Omdat de eerstkomende Slimmerik in het teken stond van het verschijnsel "De Manager"

werd eerst door ondergetekende geprobeerd in contact te komen met een manager. De onderhandelingen vloten echter niet, om de doodsimpele reden dat ik niet in contact kon komen met de persoon die ik op het oog had. Een ingeving van derden leidde er toe dat ik zaterdag 30 mei met een transistorradio en een cassette richting Xinux wandelde; met als opdracht een band te portretteren die geen gebruik maakte van een manager. Het portret van de band werd uiteindelijk een gesprek met zanger Bart. Slechts onderbroken door een soundcheck ratelde Bart in één stuk door. Ten overvloede vertelde Bart aan het einde van zijn uiteenzetting dat hij een babbelaar was. Dat laatste had ik allang gemerkt. De in wit T-shirt en korte broek gestoken Rotterdammer kreeg slechts één vraag voorgelegd: "Hoe legt een band contact met zalen en platenmaatschappijen als je geen manager hebt die alles voor je regelt?" Om dat alles een beetje in perspectief te krijgen, begon Bart bij de oprichting van Anacrust, nu ruim vier en een half jaar geleden. Afijn, het wijst in feite zichzelf. Wat Bart vertelde wordt zo getrouw mogelijk weergegeven. Het was

uiteindelijk niet nodig om die dingen die verteld werden te bewerken of aan te passen. De gedreven Bart van de Hooghof zou daarmee in mijn ogen tekort gedaan worden. Bart: "Toen Anacrust opgericht werd was het uitgangspunt vriendschap en een, tussen haakjes, zware politieke overtuiging. Ruim vier jaar later is daaraan nog steeds niets veranderd. Anacrust is nu niet meer gericht op een anarchistische instelling en daaruit volgt dat je je dingen zelf regelt en dat niet door anderen laat doen. Anderen belemmeren jou niet en andersom geldt hetzelfde. In feite werken we niet commercieel en zijn we niet uit op winstbejag. Door deze instelling werken we niet met managers en promotors. We willen geen geld verdienen voor een promotor. We willen geen produkt zijn van een manager of promotor, die ook nog eens een stevig percentage van onze inkomsten opstrijkt."

Het is duidelijk dat voor Bart en voor Anacrust een manager niet hoeft. Bij de oprichting van de band stonden de managers nu ook weer niet te trappelen om de band te begeleiden. Als waarschijnlijke oorzaak noemt Bart de herrie, die destijds volgens velen door Anacrust geproduceerd werd. Of het nu alleen aan de herrie lag zou misschien te ver gaan, want vanaf de

start had Anacrust geen behoefte om met zo iemand in zee te gaan. Bart: "Vanaf het moment dat Anacrust er was zijn we gaan nadenken over een aantal zaken. We wilden geen manager. Dus toen kwam de vraag 'wat is managen en hoe gaat dat nou in zijn werk' boven de tafel. We wilden dolgraag wat uitbrengen en dat aan de man brengen. Verkopen dus. Goed, vier maanden na de oprichting van Anacrust namen we met vier Rotterdamse groepen een cassette op. Het hoofddoel dat Anacrust bij de opname had was, dat we ons echt moesten onderscheiden van datgene wat al op de markt was. We wilden in positieve zin opvallen om niet in de categorie dertien in een dozijn te vallen. Als dat je doelstelling is komt er heel wat op je af. Dan moet je niet op een minuutje kijken en niet bang zijn om ergens heel veel energie in te steken. Er werd veel tijd gestoken in details zoals vormgeving, opnamekwaliteit en kopiëren en omdat er niemand was die dat voor ons regelde moesten we echt overal achteraan. Toen de demo er was kwam de vraag hoe we gingen promoten. We verzamelden adressen uit Oor en allerlei

punkblaadjes en stuurden heel wat exemplaren van de cassette weg. De cassette sloeg aan en werd zelfs in de wat grotere bladen besproken. Daardoor kwamen de optredens en kregen we te manken met zalen en eisen van zalen. Dan krijg je best een koude douche. Je bent een jonge band en je denkt dat je er bent want je hebt dé demo. Dan pas kom je erachter dat een zaal een zakelijk belang heeft. Dus voor een zaal ben je een produkt. We hebben uitgezocht welke zalen wel voor ons geschikt waren. Doordat we speelden kregen we te maken met mensen die wel wat voor ons wilden gaan regelen. We kregen leuke, verleidelijke aanbiedingen en dan komt het op ervaring en levensovertuiging neer welke kant je kiest. In eerste instantie ben je geneigd om ja te zeggen, maar als je iets verder kijkt dan je neus lang is dan zie je dat het je nek kost. Op het moment dat een manager of promotor je oppikt, wordt je omhoog gewerkt. Dat alles doe je niet op eigen benen, dus op het moment dat iemand je loslaat gaat het....pafff....en val je naar beneden. Doordat we die cassette uitbrachten leerden we dat allemaal. Toch

verkochten we op eigen kracht in een jaar tijd 750 cassettes. Dat is enorm veel. Trouwens, van de vier groepen die op die cassettes stonden gingen er wel twee in zee met een management. Wij niet."

Na de gezamenlijke uitgave van de cassette kwam Anacrust met een elpee (Freedom Of Coalescence) op de proppen. Bij de uitgave hanteerde Anacrust het principe dat met hetzelfde budget meer te leveren moest zijn dan met een zogenaamde commerciële elpee. Het gevolg was een elpee met een twee en dertig pagina's omvattend boekje met daarin de nodige uitleg."

Deze werkwijze deed denken aan The Ex, zodat de vraag opwelde of Anacrust voorbeelden had om zo te werken. Bart: "We hebben vooral slechte voorbeelden genomen. We zitten in de punkhoek, dat is anti-muziek, een anti-stroming. Het is daarin vanzelfsprekend om dingen uit te brengen waarin weinig mensen geïnteresseerd zijn. Wij hadden zo iets van; we gaan het gewoon verkopen. We hebben gekeken naar wat vinden we slecht aan die punkelpee waarvan de

jongens goed zijn en waarvan de muziek okeë is maar niet verkoopt. Zo was de hoes slecht, er was niet naar de labels gekeken of er was een snijder aan het werk geweest die niet van punk hield en er zich met een jantje van Leiden vanaf maakte. Doordat we keken naar dingen die we niet goed vonden voorkwamen we dat we dezelfde fouten maakten. Ten tweede hebben we gekeken naar de dingen die we fijn vonden, zoals goede informatie over de lengte van de nummers, welk nummer staat op welke kant en nog wat van die dingen."

Anacrust maakt dan geen gebruik van een manager en staat op veel en volledige informatie; uiteindelijk moet er wel opgetreden worden. Daarvoor moeten de zalen in het land bereikt worden. Bart: "Wil je zalen bereiken, dan moet je lol hebben om met mensen om te gaan en om contact te leggen met nieuwe mensen. Als je een promotiecampagne start maak je een pakket, je stuurt een brief en een bandje. In het begin stuurde ik overal bandjes heen, maar dat kostte me klauwen met geld. De ervaring heeft geleerd dat zalen al een vaste programmering hebben

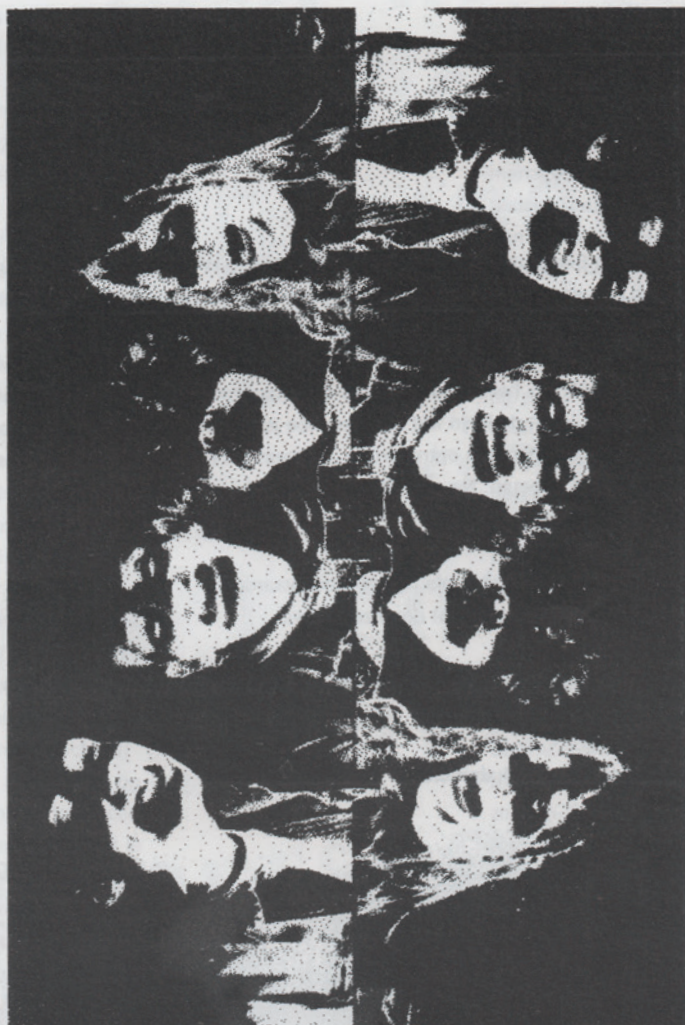
van Oorbands (die dus in dat blad uitgebreid aan bod komen) en buitenlandse acts die op tournee zijn. Daarbij pikken ze wel wat voorprogramma's, maar ze luisteren echt niet naar alle demo's die ze binnen krijgen. Daarom sturen we nu een brief met daarin wat we zijn en wat we voorstaan. Na het verzenden wacht ik op reactie. Verwacht niet teveel, want uit zeventig brieven kregen we één reactie. Na de brief ga ik bellen met de zaal. Ik leg uit dat er een brief verstuurd is, dat we graag willen spelen. Dan begint de lange weg van jezelf verkopen en zaken doen. Daarbij probeer ik altijd de juiste argumenten te hanteren. Een voorwaarde is dat alles wat je gedaan hebt met 100% inzet gedaan is, zodat je niet hoeft te liegen en te buigen. Deze werkwijze leverde toch op dat we ruim 900 exemplaren van de elpee verkocht hebben en dat we een keer of zeventig op het podium hebben gestaan. Zonder manager of promotor, dus zo zie je maar weer dat je die niet nodig hebt."

Anacrust mag dan met gemak op de podia komen, maar het proces dat daaraan vooraf gaat is niet zo gemakkelijk. Bart: "Programmeurs bellen en

in zalen komen is het rotste werk. Echt waar. Als ik weer het LVC moet bellen, Thea weet je wel, voor de elfde keer. Dan voel ik me op een bepaalde manier vernederd. Dat is niet leuk meer. Met een smoes wordt je dan weggeschoven. Maar dan denk ik; dan toch niet. Dan toch niet in het LVC, dan spelen we hier in Nieuwendijk en dat is misschien veel leuker. Want LVC, dan heb je de naam LVC op je conto staan, maar als ze je niet zien zitten en ze doen er weinig aan, dan komen er dertig mensen en in Nieuwendijk misschien wel vijftig die wel geïnteresseerd zijn. Zo hou ik me op de been. Soms heb ik periodes dat ik denk; ik doe het niet meer, bekijk het maar. Als ik morgen iemand vind die zegt dat hij wil samenwerken en later zelfstandig Anacrust wil verkopen en ik ben overtuigd dat die persoon dezelfde overwegingen maakt als wij; dan zou ik het wel afstaan." Dus toch een manager? "Ja, dan wil ik wel een manager, maar dan op basis van gelijkheid. Dezelfde rechten en plichten en niet een manager die eet van de band. Ken je City Pig Unit? Met die band speelden wij twee jaar

geleden in Oosterhout. Een hartstikke leuke band, jonge knullen, bere naar de zin. Op een gegeven moment worden die opgepikt door een management en dan staan ze het afgelopen seizoen in alle jongerencentra, in alle voorprogramma's en waar ze geen voorprogramma kunnen spelen staan ze als hoofdact. Die spelen zichzelf stuk, let maar op. Aan de hand van een tourmanager hebben ze heel Nederland gezien, maar ze zijn er niet rijp voor."

Bert Strik

~~ANARCRUST~~

Hoi, ik ben Maarten van Skalprosit. Mijn mening over managers is zowel positief als negatief. Ten eerste vind ik als een band een goede manager heeft is dat makkelijk omdat je je als muzikant dan alleen maar druk hoeft te maken om de muziek en niet om andere zaken. (zoals optredens regelen, gelzaken, iedereen bellen, tapes opsturen, enz.). Zelf heb ik dat wel zo'n twee en een half jaar gedaan, maar de lol gaat er wel degelijk af. Balen is het natuurlijk als je een manager denkt te hebben, maar dan nog alles zelf moet regelen. En dan komt de klojo wel vertellen hoe je moet spelen, terwijl hij de ballen verstand van muziek heeft. Of je regelt dan een optreden. Je ziet hem nooit, maar bij het optreden komt hij het geld inpikken. Ja, ja, dat is gebeurd. Na een fikse ruzie was die manager dus ook weg.

Mijn voorwaarden voor een manager zijn :

- Zelf in de muziek hebben gezeten
- Hij hoeft je muziek niet mooi te vinden als hij het maar waardeert
- De band niet proberen te veranderen, dat doen ze zelf wel
- Geen loze beloftes maken

Kortom een goede manager is te gek en anders baal je. Begin gewoon niet te vroeg aan een manager, wacht even af.

Maarten Ran, drummer/zanger skalprosit

z e u r

column

drama

on

va

ko

ove

in

f

ke

inc

zag, schreef hij een
n -s rubriekschrijver

Enigszins ijdel als toch ik wel ben, was ik zeer vereerd met de uitnodiging in de vorige SLIMMERICK om 'vaste kracht' te worden. Welnu, vereerd of niet, ik wil alleen aan deze SLIMMERICK meewerken als er niets positiefs over Mike Doulis vermeld wordt.

Trouwens, heb ik al wel eens verteld hoe leuk ik al die kruisbestuivingen tussen SLIM en Xinx vind? Nee, bij deze dan, ik vind die kruisbestuivingen leuk. Kijk maar naar het Overdwarsfestival. Nu we het toch over Overdwars hebben, wat was Morzelpronk ongelofelijk hard (te!) en volgens mij heeft die zanger van Anarcrust zijn beroep gemist: dominee! Desalnietteplus: goeie bands met een eigen gezicht die in het geval van Anarcrust ook nog een goede duidelijke en eerlijke boodschap hadden. Maar afijn, ik ben geen recensent, maar een columnist of zo. Ik vraag mij echter bij ieder verhaaltje wat ik schrijf weer af, wat is een column eigenlijk? Ik weet het niet, maar ik heb het vermoeden dat achter elke column iemand schuilgaat, die zich middels een pseudoniem de nodige frustraties van het lijf probeert te schrijven. Welnu, daar ligt nu het probleem bij mij. Ik heb op dit moment geen frustraties. Waar moet ik dus over zeuren? Want in wezen is een column eigenlijk niet meer of minder dan een zeurverhaal. Er schiet me iets te binnen. Elke muzikant zet zich in om zijn muziek zo goed mogelijk ten gehore te brengen. Wanneer men de studio ingaat is men overgeleverd aan de technicus, c.q. de producer (producer = soort manager, maar dan erger: van Dale). Wanneer deze mensen de kans krijgen, krijg je je muziek zo te horen als je het zelf absoluut niet wilt. Met een schrijver is dit net zo. Je schrijft je teksten, probeert hier en daar subtiel een leesteken of een alinea te plaatsen en wat gebeurt er bij de zetterij/drukkerij/redactie? Juist ja, alles wordt door elkaar gehusseld en je krijgt een onleesbaar verhaal in de SLIMMERICK. Dat is klote! Ik begon mijn verhaal met op te merken dat er niets positiefs over Mike Doulis gezegd mocht worden. Nu is de kans groot dat door fouten bij de reproductie (ofzo) er is komen te staan "er niets negatiefs over Mike Doulis vermeld wordt! Dit is dan ook precies mijn bedoeling, want Mike is precies waar ik van hou: eigenwijs, egotripper, brutaal, provocerend en in hart en nieren een muzikant.

Grote snorren, dikke sigaren.

Als je bij het begrip manager denkt aan een sigaren rokende, enigszins dikke, besnorde zakelijk ogende persoonlijkheid, dan kun je dus bedrogen uitkomen. Zo ook ik, toen ik Aart Roza ontmoette, manager van El Kroppo. Gearriveerd in villa des Roza's was het een als frank Zappa ogend persoon, die zich aan mij voorstelde als Aart Roza. Uit het gesprek bleek al snel dat hij, samen met Peter Smit (die het financiële gedeelte regelt) een zeer belangrijke rol voor de band speelt. Het houdt niet allen het verzorgen van mailings, contact p.a. verhuur, contact met platenmaatschappij, verantwoording voor het nakomen van getekende contracten in, maar ook het zo soepel mogelijk laten verlopen van het contact tussen de bandleiden onderling (bijvoorbeeld bij eventuele onenigheden). De verantwoording van de

managers is nogal groot, want ook de belastingdienst bijvoorbeeld houdt hen aansprakelijk voor fouten in de boekhouding van de band. Nu El Kroppo wat langer bestaat, is de band aangesloten bij het boekingsagency van Bert Bijlsma, die nu de mailings, de publiciteit in de pers en het sluiten van overeenkomsten voor optredens verzorgt. Dat scheelt de managers dus een hoop werk. Het enige nadeel dat hieraan kleef is natuurlijk de vergoeding van 10% van alle inkomsten. Dat is een kwestie van afvragen of de baten opwegen tegen de lasten. Voor het pluggen van platen in Hilversum heeft de band weer iemand anders, Ron Mol van platenmaatschappij Mollywood. Ik vraag me dan altijd af hoe men aan zulke contacten komt. Dat schijnt in dit geval nogal toevallig te zijn geweest. El Kroppo werd een keer uitgenodigd om

in de Popkrant van Henk Westbroek te komen spelen. Henk Westbroek zag het wel zitten en heeft het adres van Ron Mol gegeven, die daar weer gretig op in ging, niet zonder succes. Het toenmalige singeltje werd wekenlang op Radio 3 gedraaid, kwam zelfs in de ere lijst van NOS-3-spoor. Ook de deuren van Countdown-café gingen open voor een optreden, evenals bij Radio Rijnmond en andere regionale zenders, waardoor de band zich tot op heden nog kan verkopen. Ik vraag me af in hoeverre het succes van een sub-topper als El Kroppo nu werkelijk afhangt of belemmerd wordt door het management. Je hoort zo vaak, dat een succesvol bandje niet van de grond komt door de bloedzuigende praktijken van de managers. Nu geloof ik niet, dat dit in het geval van Aart Roza zal zijn (voor zover ik in een globale indruk hoogte

van hem heb kunnen krijgen), maar het lijkt mij toch niet onverstandig om kleinschalig te beginnen en als bandje je eigen boontjes te doppen. Vooral underground bandjes, die eigennuttig muziek maken en enigszins eigenwijs zijn, zijn uitermate geschikt om alles in eigen beheer te houden en geen verantwoording af te hoeven leggen. Dit heb ik ook aan Roza voorgelegd. Hij was het wel zo ongeveer met me eens, maar voegde er wel direct aan toe, dat El Kroppo (9-mans formatie) het wel nodig had, niet qua muziekstijl maar wel qua omvang. Het maakt hem niet uit wat voor muziek ze spelen, als ze maar gemotiveerd spelen en goed. "Ik heb geen zin om met een stel junks op stap te gaan" (zo onverdienselijk is Herman Brood toch niet? HvF). Over verdienselijk gesproken. Dat bleek voor de managers van El

Kroppo dus wel tegen te vallen: alleen onkosten worden vergoed. De rest van de poen gaat in een oude sok (zou dat de methode van de Red Hot Chilipeppers zijn geweest? HvF) en wordt opgespaard voor een nieuwe CD. Nu is het ook begrijpelijk waarom Roza continu van een veredelde hobbyband sprak. Dat zakelijke valt dus inderdaad wel mee. Het verbaasde me, tenslotte ten zeerste, dat alle afspraken met de platenmaatschappij, boekingsagency en over de winstverdeling mondeling zijn. Hieruit blijkt wel dat het niet zo hard, zakelijk is. Eigenlijk is Roza iemand, die met hart en ziel aan muziek verknocht is en dat toont door voor deze band te werken, meer als vader dan als manager. Henri van Faassen.

Manager. Management.

Je zult maar in een thema-crisis zitten. De redactie van dit periodiekje

moet duidelijk te maken hebben met zo'n creatieve baisse, want een complete SLIMMERICK wijden aan trivialisme als dat... Wat moet je ermee. In het verleden kon ik mijn Ogen doen lopen door domweg wat van me af te mopperen, maar sinds de house alle kringen van de samenleving is doorge nihiliseerd blijkt mijn gezeur niet anders dan diepgaand en veelzeggend. We praten dus maar wat over management. Als er één wonderwoord bestaat, tegenwoordig, is het wel management. Iedere omhooggevallen schoolmeester mag zich manager noemen. Dat hij (m/v) zich er niet naar gedraagt, valt niet kwalijk te nemen. Wat geluk of een sterfgeval maken een simpele lesboer tot manager. Adequate opleidingen bestaan niet of worden niet erkend. Het zij zo. Treurig is het wel dat iedereen die de baas

denkt te mogen spelen met zo'n beladen engelse term wordt aangeduid. Zelfs een jandoedel met mavo kan "iets met management" gaan doen op de meao. Om vervolgens na vier jaar verveling het leven te slijten achter een computertje: manager civiele dienst, om de voormalige conciërge van het gemeentehuis er even bij te halen. Vlag op een modderschuit. Het oog wil ook wat. Nee, dan vroeger pas. In mijn tijd was de manager een keihard type die het klaarspeelde dat een pop-orkest veel, vaak en lang op de planken kwam te staan. Hij was een onbetrouwbaar creatuur dat enorme onkosten wist te creëren over de ruggen van de, immer am blijvende, artiesten heen. De manager was de creatiefste van de band, want hij bleef na het uiteenvallen altijd over. Rijk en zonder kleerscheuren, terwijl zijn slachtoffers tot in hun dood belaagd werden door deurwaarders en fiscale opsporingsdiensten. Dat

waren de echte. Maar waar zijn ze gebleven? Een tweede categorie managers ontstond toen de overheid zich met pop ging bemoeien. Vetgesubsidieerde welzijnsprojecten gingen zich bemoeien met het opvoeden van popmusici. Cursussen als "Pop en Management" werden georganiseerd en steeds meer raakte men overtuigd van de noodzaak van het koesteren van zo'n regelpersoon. Echte managers waren het echter niet. De figuren waar ik mee te maken kreeg waren stuk voor stuk vol goede bedoelingen, maar volledig gespeend van kennis of kunde rond hun taak. Iedere band kende wel een trouwe fan die er een been in zag om al zijn vrij tijd en de telefoonrekeningen van zijn ouders op te offeren aan onderhandelingen met zaaleigenaars. Wat deze figuren uiteindelijk regelden is mij altijd een raadsel gebleven. De manager bleek altijd wel heel herkenbaar. Tijdens een optreden was hij altijd op de meest

onmogelijke momenten bezig met zichzelf te profileren, bijvoorbeeld door midden in een nummer iets te gaan doen aan een microfoonstandaard of door de mix te verzieken. Was hij niet op die manier hinderlijk, dan viel de manager wel op door als enige in het halflege zaaltje te gaan dansen, de sfeermaker. Natuurlijk moest de clown dat wel doen; per slot van rekening was het zijn schuld dat die rotband op dat moment in die rottend stond. Of het type nog bestaat, vraag ik me af: huwelijk en vaste banen doen de muziek veel goed. En dan nu het laatste type: de overlever.

Blijken mensen te bestaan die daadwerkelijk iets kunnen betekenen voor muzikanten. Managers, die iets afweten van belastingen, plichten en rechten, bijvoorbeeld doordat zij doelgericht door de gouden gids kunnen tippelen. Zij zijn de figuren die je nooit ziet. Zij zorgen er alleen voor dat er om de zoveel tijd een keurig netto-bedrag op de giro gestort

wordt van de muzikant en van tijd tot tijd bellen zij wat plaatsen en data door. De muzikant maakt zo zijn muziekje en de manager managet. Zo hoort het. Het is dan ook niet zo verwonderlijk dat je nooit iets hoort van beroemde managers van beroemde bands. Dat hoeft ook niet. Een manager is pas prima als hij onzichtbaar is. Laat de artiesten maar alle ellende veroorzaken, dat is eigenlijk al erg genoeg.

Veer.

drukkerij okz c.v.
ontwerpen - lay-out - drukwerk

goirkestraat 141 5046 gg tilburg
tel. 013-365976

MAATCASSETTES VAN STUDIO-KWALITEIT...

RCS/The Cassette Masters is marktleider in productie van blanco en bespeelde maatcassettes. Dat heeft te maken met een unieke prijs/kwaliteit-verhouding, 2 complete geluidsstudio's en 210 Nakamichi's, drie gespecialiseerde geluidstechnici en een hoop extra's zoals het ProDat-mastersysteem.

- alle masterformaten aanwezig (analoog/digitaal)
- ruisreductie: Dolby A/B/C/SR, DBX I/II, Telcom
- stabiele gepatenteerde cassette-behuizing
- hoogwaardige bandsoorten (oa. BASF)
- gecomputeriseerde kwaliteitscontrole
- concurrerende drukwerk tarieven
- levertijd blanco cassettes binnen 36 uur
- alle lengtes en soorten cassettes leverbaar
- scherpste tarieven in Nederland
- folder plus prijslijst op aanvraag

RCS The Cassette
Masters

REALTIME CASSETTE COPY-SERVICE

Postbus 61165
3002 HD Rotterdam

Tel: 010-4777872
Fax: 010-4761424

House of Sound

Een kleine zaak,
groot in service en kwaliteit

- Keuze uit meer dan 1000 CD's van Pop, Rock, Jazz en Blues
- Iedere week nieuwe House binnen op CD en 12 inch
- Verkoop van import CD's
- De nieuwste op het gebied van Heavy Metal, House, Punk en Hardcore (ook videobanden)

Inkoop en inruil CD's mogelijk, vraag naar onze voorwaarden. Wij leveren ook op bestelling

Boerenstraat 6 - (Achter de kerk)
Telefoon 01830-33085

Te koop:

Tama Superstar
Snaredrum: diep gelakt
hout 14" f.400,—;
Zildjian K splash 12" +
stand f.200,—. Bert vd
Dool, Boogschutterstraat
10D, Gorinchem
(geen tel.)

Gezocht:

Drummer & Pianist
Stijl : Blues/Rock/Country
Hans Veen 01834 - 2894
Ben Stoffers 01833-2394

Manager gezocht:

Solid Basis/Yo'Mama, zie
artikel Johnny Groenen,
03402-39887

Gezocht:

Drummer & Pianist
oefenruimte met
drumstel op do-avond
stijl : Blues & Ballads
bel na 18.00 uur Jan
01846 - 30054

Manager gezocht:

Sticks & Fingers, zie artikel
Dolf Roos, 01830-6019

Gezocht:

Alles wat met Nipper, de
hond van His Masters Noise
te maken heeft, alsmede
alles wat
met muziek te maken heeft
en iemand weg wil doen.
Arnold Göbel, 01834-2012

Te koop

Marshall versterker
30 watt
01835 - 2633 (Joost)

Super strakke ritme sectie
zoekt een veelzijdige gitarist
met ervaring. Eigen
oefenruimte in Nieuwendijk
Stijl: Heavy funk
01834-3682
01846 - 18223

Manager gezocht:
Albion, zie artikel Jouke
Knijft, 01833-2896

s t r i p

wegens
omstandigheden
dit keer een
andere strip....

T.M.V.D.B

[druk : werk]

g o r c u m
port : betaald]

Popkollektief

SLIM

4250
Marco Brugg
Dudland van Albe
aat 2
4250 A.C. Sleeuwijk

**40
Jaar!**

SLIMWEB.ORG

M
-WERKENDAM